

– sa zdá byť najpresnejšou technikou. Určuje vek v tisíckach rokov (na rozdiel od spomínaných datovaní v miliónoch rokov). Na základe mäkkých tkanív a častí DNA nedávno objavených vo fosíliách – vrátane dinosaurích fosílií, ktoré sú údajne staré milióny rokov – je podľa metódy datovania pomocou uhlíka C14 stanovený vek fosílií len na niekoľko tisíc rokov!

Bunka

Súčasný dôkazy hovoria o tom, že je nemožné, aby sa život začal sám od seba. Učebnice sa o tomto spôsobe vzniku života často zmieňujú ako o abiogenéze či chemickom vývoji života. Prvá živá bunka by však potrebovala stovky odlišných typov veľmi veľkých molekúl, vrátane zlúčeniny genetického kódu (RNA a/alebo DNA), aby sa sama vytvorila. Tieto molekuly je však veľmi náročné, ak nie priamo nemožné syntetizovať v laboratóriu, nehovoriac o tom, aby sa vytvorili prirodzenou cestou! Väčšina z nich je relatívne nestabilná a ľahko sa rozpadá na menšie neaktívne časti. Takisto by bolo treba mať k dispozícii milióny kópií takýchto molekúl, aby sa zabezpečila koncentrácia, ktorá by vyvolala stovky biochemických reakcií. Pričom tie by museli napredovať len správnym smerom a správnou rýchlosťou, aby vznikol život.

Matematické modely hovoria, že je úplne nemožné, aby k tomu došlo iba náhodou. Ak si totiž vezmeme živú bunku baktérie E. coli a do jej vonkajšej membrány urobíme malý otvor, jej chemické reakcie sa narušia natoľko, že táto bunka zahynie... Je to akoby sme chceli, aby sa niekto z ľudí po smrti vrátil do života. Všetky chemické komponenty sú síce v tele stále prítomné, ale v tomto reálnom stave nerovnováhy nedokážeme súčasne reštartovať stovky chemických reakcií, ktoré sú podmienkou pre život.

Keď sa zamyslíme nad celkovým obrazom, vedeckými poznatkami, ktoré máme o živote na zemi, s istotou môžeme povedať, že vysvetliť rozmanitosť života na našej planéte iba na základe evolúcie je úplne nemožné. Namiesto toho veda odhaľuje dôkazy o úžasnom inteligentnom tvorcovi, ktorý pôsobí určitým spôsobom. Prečo nezáviť, čo tvrdí Biblia? Milujúci Stvoriteľ utvoril náš svet, ale nepriateľ, zvaný satan, sa snaží zahladiť dôkazy jeho stvoriteľských činov. No Biblia tu nekončí, lebo Boh má plán nielen pre tvoju existenciu. Posledná biblická kniha – Zjavenie Jána – hovorí, že chce aj nanovo stvoriť zem, kde už budeš navždy šťastný.

*Viac informácií o tejto téme v češtine – knihy, prednášky, odkazy na webovej stránke a ďalšie, nájdete na adrese <https://www.maranatha.cz/projekt/genesis-era>

Svetlo pre teba
i všetkých

www.glowonline.org/glow-slovak

Témy nájdete na online stránke Kurzy pre život:
www.kurzyprezivot.sk

Bližšie info na:

info@kurzyprezivot.sk
(alebo 02 4341 5502)

KURZY
pre život

STREDISKO KOREŠPONDENČNÝCH KURZOV

EVOLÚCIA
NIE JE MOŽNÁ

Svetlo pre teba i všetkých

Evolúcia nie je možná

Vysvetliť všetky rozmanité formy života na našej planéte pomocou evolučnej teórie nie je reálne. Taký je názor stále väčšieho počtu vedcov, ktorí sú ochotní urobiť odvážny krok a povedať to na rovinu. Uvádzame tri z mnohých závažných dôvodov proti evolúcii, ktoré sformuloval vedec a spisovateľ John F. Ashton MSc, PhD.

Nereálne mutácie

Vedci dodnes nemôžu predložiť dôkaz o tom, že evolúcia je reálna možnosť. Nieкто bude možno oponovať: „Tak počkať, vedci predsa roky pozorujú, ako prebieha evolúcia!“ To je pravda, vidíme to aj na malých evolučných zmenách na zvieratách, ktoré sa adaptovali na svoje prostredie. Zistilo sa však, že určité zmeny vždy vedú len k vzniku rovnakých alebo podobných typov jednotlivých organizmov. Tieto nové organizmy môžu mať o čosi odlišné tvary alebo farby a nejaké relatívne menšie biochemické odlišnosti. Dokonca môžu byť klasifikované ako iný druh – no stále ide o rovnaký typ organizmu. Vedci tak pochopili, že k týmto zmenám dochádza buď v dôsledku mutácií DNA daného organizmu, ale

bo pod vplyvom mutácií častí kódu DNA, ktorý je zapnutý alebo vypnutý.

DNA je veľmi veľká molekula, ktorá kóduje procesy nevyhnutné pre život a reprodukciu organizmu. Ak je časť kódu pozmenená, môže dôjsť k štrukturálnym zmenám, ktoré sú takmer vždy škodlivé. Mnohí zástancovia evolúcie veria, že ak je k dispozícii dostatočne dlhý čas, takéto zmeny môžu napokon viesť k vývinu diametrálne iného organizmu s novými odlišnými časťami tela, ktorý je novým „radom“ zvieratá alebo rastliny. Napriek tvrdeniam mnohých prírodopisných filmov a vedeckých textov nebol tento typ evolúcie v akomkoľvek väčšom meradle nikdy pozorovaný. Je pravda, že niekedy môže nastať v podstate malá, prospešná tzv. single-gen mutácia (mutácia, ktorá ovplyvňuje DNA iba v jednom znaku). Príklad takejto mutácie môžeme sledovať pri mikroorganizmoch, ktoré náhodnými mutáciami vyvinuli enzým „nylonase“. (Tento enzým umožňuje využívať nylon ako zdroj potravy.) „Nylonase“ je relatívne jednoduchý proteín. Jeho charakter sa však nedá porovnávať s množstvom či značným rozsahom zmien v DNA, ktoré by boli nutné na to, aby sa z ryby stal obojživelník. Vznik proteínu „nylonase“ nemožno porovnať ani s inými zásadnými zmenami

mi v organizme. Na to, aby sa mohli nahromadiť malé zmeny, nestačí len dostatočne dlhý čas. Aj tie najmenšie zmeny organizmu by vyžadovali také obrovské genetické zmeny, ktoré sú podľa vedcov nepravdepodobné, teda nie sú reálne! Taký je ich názor, týkajúci sa čo i len tých najmenších zmien!

Navyše, DNA má zabudované opravné funkcie, ktoré majú obmedzovať závažné mutácie. DNA je v skutočnosti naprogramovaná tak, aby zabránila vývoju nového typu organizmu.

Keď vezmeme do úvahy úžasnú rozmanitosť druhov, ktoré dnes žijú (objavili sme už približne dva milióny existujúcich druhov a odhadovaných 100 až 200 miliónov druhov, ktoré žili v minulosti, každý jeden so svojim unikátnym kódom DNA), musíme si položiť túto otázku: „Aký je pôvod všetkých týchto komplikovaných kódov DNA, vďaka ktorým vznikajú neuveriteľne zložité stvorenia a funkčné ekosystémy, ktoré okolo seba vidíme?“ Neexistuje absolútne nijaký dôkaz o tom, že náhodné mutácie môžu produkovať zložitú a zdokonalenú informáciu, ktorá by mohla viesť k vzniku veľmi výkonného systému krídel hmyzu a vtákov, reprodukčného systému cicavcov či sonarového systému netopierov a veľrýb, nehovoriac o ľudskej mysli!

Metódy datovania

Ďalšia dôležitá otázka znie: Koľko rokov môžu mať také fosílie? Niektoré rádiometrické datovacie metódy udávajú vek kamenných vrstiev, v ktorých sa nachádzajú fosílie, od jedného do stoviek miliónov rokov. Ak však preskúmame dané údaje, zistíme, že datovanie kamenných vrstiev môže poskytovať diametrálne odlišné výsledky v závislosti od použitej metódy. Napríklad vek jedného konkrétneho skalného útvaru v oblasti Grand Canyon v USA bol postupne stanovený na 516 miliónov rokov, 892 miliónov rokov, neskôr na 1 111 miliónov rokov, 1 385 miliónov rokov a napokon 1 588 miliónov rokov v závislosti od použitej metódy.* Čo na to poviete? Koľko rokov má nakoniec táto skala?

Na určenie veku vulkanických skál vytvorených na Novom Zélande následkom erupcie v roku 1950 boli použité moderné rádiometrické techniky. Aj keď sa vedelo, že tieto skaly majú 50 rokov, datovacie metódy udávali vek v rozmedzí stoviek až tisícok miliónov rokov.* Ak tieto metódy prisudzujú taký vysoký vek nedávno vzniknutej skale, ako môžeme s istotou určiť vek akéhokoľvek kameňa?

Rádiokarbónová metóda datovania (datovanie pomocou uhlíka C14) – jediná metóda, ktorá naozaj datuje fosílie (nielen horninu, ktorá ju obklopuje)